

ಡ್ರಿಲ್ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಲ್ಯೂಕ್ ಚೋರು!

‘ನಾನು ಕಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀತಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕು ಕಳೆಯಲು ಇಷ್ಟುಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸಾಯಿವುದರೊಳಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆ ಇದೆ. ಕಲೆ ಎಂಬುದೊಂದು ಸಮುದ್ರ. ಸಿನಿಮಾ ಕೂಡ ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಕಲಾಪರಿಣಾದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಪಾರಾಗಿ ಗಾನವಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಉತ್ಸಾಹ ಏದ್ದುಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪಡೆದರೆ ಎದುರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದ ‘ಜನ್ಮ’. ತಮ್ಮ ಲೌಕಿಕದ ಬದುಕನಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂತರಂಗದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರದ್ದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲದ ನಿರಂತರ ಪರಯಣ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಅವರು, ‘ಬದುಕನ ಪ್ರಯಾಣವೇ ನನಗೆ ನಂಬಣಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದೆ. ಭಾವನೆಗಳ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಲೆಗಳು

ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿವೆ? ಅವು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ? ಅದರಿಂದ ನಾವು ಏನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇಂಥ ಹತ್ತು ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಲೆದಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಲೆಗಳ ಕಲಿಸುವ ಗುರುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾತು ಚಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ವಿವರಿಸುವ ಅವರು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪರಯಾದ ರುಚಿಯನ್ನು ಕಂಡವರು.

‘ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿಯ ಅಮೃತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳನ್ನು ನನ್ನಾರು ಚಿಕ್ಕಮಾರ್ಗಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದು ಹಾಸ್ಯಲುಗಳಲ್ಲಿ. ಡಾನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿಪರಿತ ವ್ಯಾಮೋಹಮಿತ್ತು. ಮಂಗಳಾರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಡಾನ್ಸ್ ಕೊರಿಯೋಗ್ರಾಫ್ಸ್ ಬಾತಾರಂತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿ ಹಟ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿವೋಡೆ. ನಂತರ ಕೆಲಸದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ

‘ಮಗಳು ಜಾನಕಿ’

ಧಾರಾವಾಹಿಯ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಿತರಾದ ಗಾನವಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಈಗ ‘ಹೀರೋ’ ಸಿನಿಮಾ ಮೂಲಕ ಹಿರಿತೆಗೂ ಎಂಟ್ಯಿ ಶೊಷುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸದಾ ಕಲೆಯ ಸಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಮಹದಾಸೆ ಅವರದ್ದು.

■ ಪದ್ಧನಾಭ ಭಟ್

